

Posudek vedoucího práce na bakalářskou práci
Evvy Hamáčkové „Ciceronova filosofická eschatologie: *Somnium Scipionis*“

Cílem bakalářské práce Evvy Hamáčkové bylo interpretovat krátký úryvek z šesté knihy Ciceronova spisu *De republica* tradičně nazývaný *Somnium Scipionis*: podle pravidel Gadamerovy hermeneutiky ho vyložit v souvislosti s texty obdobného žánru, šesti (či sedmi) tzv. eschatologickými mýty z Platónových a Plútarchových dialogů, zejména pak s ohledem na tři jeho vzájemně provázané konstitutivní momenty: psychologie, tzv. *Himmelsreise der Seele* a kosmologie (zejména pak s ohledem na motiv hudby sfér).

Celkově práce působí poněkud rozporuplným dojmem. Ve srovnání s jinými bakalářskými pracemi vznikala – ačkoli s řadou přerušení – přece jen nestandardně dlouhou dobu (už před třemi lety měla autorka např. posháněnou literaturu a v zásadě dohotovený latinský překlad), což se v posledku paradoxně ukázalo ovšem jako její handicap: v práci je patrně několik ne zcela vzájemně koherentních a kompatibilních vrstev, jak autorka začala danou záležitost několikrát promýšlet po kratších či delších pauzách v zásadě znovu. Dále je třeba říci, že autorce se ne zcela podařilo naplnit cíl, který si předsevzala: zejména motiv *Himmelsreise der Seele* (např. základní srovnání její motivace, průběhu i cíle u Cicerona a Plútarcha popř. Platóna) a částečně i psychologie (např. srovnání s rozvinutou a jasně vyloženou psychologií Plútarchova mýtu z *De facie*) přišlo dosti zkrátka, což je škoda.

Oproti původní vrácené verzi práce došlo k značnému zlepšení její formální podoby: v práci ovšem stále zůstalo pár překlepů a několik stylistických chyb a zvláštní, skoro až nečeská autorčina syntax.

Práce má ovšem též pozitivní stránky: na prvním místě bych uvedl latinský překlad, který je celkem zdařilý (a to i stylisticky): pokud vím, tak žádný český překlad tohoto důležitého textu publikován dosud nebyl. Dále je v práci patrná určitá celková struktura, jíž se autorka drží, a to i navzdory občasné zmatenosti či nevěcnosti některých jejích úvah: autorka tak před vlastní interpretací určí správně žánr textu a obšírně vyloží řadu historických, genealogických a jiných reálií, jež jsou k porozumění textu nezbytné: těchto pasáží si osobně cením výše než vlastní interpretace.

Domnívám, že práci lze akceptovat a hodnotit ji – podle průběhu obhajoby – jako velmi dobrou v rozmezí 25-30 bodů.

V Praze 27. října 2006
Josef Kružík